

Ders : 27**Konu: Peygamber Efendimiz Hz Muhammed (SAV)in Doğumu ve "Alemlere Rahmet" oluşu**

Bu Ev sohbetimizde Efendimiz Hz Muhammed (a.s.)'in dünyayı şereflendirmesi, Arabistan ve dünyanın durumu, Efendimiz (a.s.)'in topyekün insanlığa rahmet oluşu konularını ele alacağız.

A) PEYGAMBER EFENDİMİZ (a.s.)'IN DÜNYAYI TEŞRİF ETMESİ

Yerleşim bölgelerinin anası olan Mekke-i Mükerrreme'yi ve yeryüzünde kurulan ilk mescid Ka'be'yi inşa eden Hz. İbrahim (a.s.) ve oğlu İsmail (a.s.) Cenab-ı Hak'a yönelerek şu duayı yapmışlardı:

رَبَّنَا وَإِنَّا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

*"Ey Rabbimiz! Onlara, içlerinden senin ayetlerini kendilerine okuyacak, onlara kitap ve hikmeti öğretecek, onları temizleyecek bir peygamber gönder. Çünkü üstün gelen, her şeyi yerli yerince yapan yalnız sensin."*¹

İşte bu duanın gerçekleşme zamanı gelmişti.Yıl Fil vak'asının cereyan ettiği yıl idi. Rebiulevvel ayının 12. günü; miladi takvimle 20 Nisan 571 idi. Asırlar öncesinde hazırlanmış olan ilahi plan artık gerçekleşmeli ve dünyayı, insanlığa rahmet, bütün peygamberlerin en büyüğü, insanlığın en büyük lideri ve önderi teşrif etmeliydi. O öyle bir lider, öyle bir şahsiyetti ki, O'nunla tarihin akışı değişecekti.

Peygamberler zincirinin sondan bir önceki halkası Hz. İsa (a.s.) gelmiş ve gitmiş; insanlık yeniden bir karanlık dehlize girmişti. Bu devreye biz "*Cahiliyye Dönemi=Bilgisizlik, gerçeği ve hakkı tanımama*" dönemi diyoruz.

Geniş anlamı ile cahiliyye, insanın Allah (c.c.)'u gereği gibi tanımaması, O'na kulluk etmekten uzaklaşması, kişinin kendi hevâ ve hevesine uymasındır. Kur'an-ı Kerîm buna şu şekilde işaret buyurmuştur:

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

*"Yoksa onlar (İslam öncesi) cahiliye idaresini mi arıyorlar? İyi anlayan bir topluma göre, hükümlerini Allah'tan daha güzel kim vardır?"*²

Burada o dönem insanlığının içinde bulunduğu bazı hususlar hakkında kısa kısa bilgiler sunmak istiyoruz.

1. İnsanlar, topyekün inançsızlık içinde değil idiler, ama gerçek ilah olan Allah inancı yerine araçlar koyuyorlar; putlara tapıyorlardı. Cenab-ı Hak bu dönemi şöyle anlatıyor:

أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ

*"Dikkat et, halis din yalnız Allah'ındır. O'nu bırakıp kendilerine bir takım dostlar edinenler: Onlara, bizi sadece Allah'a yaklaştırsınlar diye kulluk ediyoruz, derler. Doğrusu Allah, ayrılığa düştükleri şeylerde aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve inkarcı kimseyi doğru yola iletmez."*³

2. İnançta problem olunca diğer isyan ve haram olan şeylerin de işlenmesinin bir sakıncasını insanlar görmüyorlardı.

¹ Bakara, 2:129

² Maide, 5:50

³ Zümer, 39:3

Dolayısı ile, şarap içme adeti çok yaygındı. Hatta Enes b. Mâlik (r.a.), içkinin haram kılındığı günü anlatırken şöyle diyor: *"İçki Mâide suresi'nin doksan ve doksanbirinci ayetleriyle kesin olarak haram kılındığı gün, Hz. Peygamber (s.a.s) tallel göndermek suretiyle sokaklarda içkinin haram kılındığını ilan ettirdi. O gün Medine sokaklarında sel gibi içki akıyordu."*⁴

Kumarın her çeşidi oynanırdı. Bununla övünürlerdi. Kumar meclislerine katılmamak ayıp sayılırdı.

İnsanlık içki ve kumarı yasaklayan Maide suresinin 90. ayetini bekliyordu:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ
فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

*"Ey iman edenler! Şarap, kumar, dikili taşlar (putlar), fal ve şans okları birer şeytan işi pisliktir; bunlardan uzak durun ki kurtuluşa eresiniz."*⁵

Tefecilik almış yürümüştü. Para ve benzeri şeyleri birbirlerine borç verirler; sonra da kat kat faiziyle alırlardı. Borç veren, alacağının vadesi dolunca borçluya gelir; "Borcunu ödeyecek misin, yoksa onu artırayım mı? derdi. Ödeme imkânı varsa öder, yoksa ikinci sene iki katına, üçüncü sene dört katına çıkarır ve artırır. Bu durum kat kat artar, bir müddet sonra malını, mülkünü ve bazan hürriyetini bile kaybederdi. Bunların hepsini yasaklayan Allah (c.c.),

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

*"Ey iman edenler! Kat kat arttırılmış olarak faiz yemeyin. Allah'tan sakının ki kurtuluşa eresiniz."*⁶ buyurmuş devamında da:

وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا

*"Allah, alım-satımı helal, faizi haram kılmıştır."*⁷ buyurarak faizi kökten yasaklamıştı.

Cahiliyye insanının arasında fuhuş da yaygındı. Hizmetçilerini ve cariyelerini zorla fuhuşa sürükleyenler de vardı. Kur'an-ı Kerîm bu durumu şöyle haber veriyordu:

وَلَا تُكْرَهُوا فَتْيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهِنَّ
فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

*"Dünya hayatının geçici menfaatlerini elde edeceksiniz diye, namuslu kalmak isteyen cariyelerinizi fuhuşa zorlamayın. Kim onları zor altında bırakırsa, bilinmelidir ki zorlanmalarından sonra Allah (onlar için) çok bağışlayıcı ve merhametlidir."*⁸

Erkeğin birkaç metresi olurdu. Kadın da başkalarıyla görüşebilirdi. Bu toplumda nefrete sebep olmazdı. Bazıları eşinin bir başkasından hamile kalmasından gocunmaz, hatta bunu isteyen kocalar da olurdu. Bazan birden çok erkekle yatan kadın hamile kalınca yattığı erkeklerden birisini işaret eder, o erkek te o çocuğun babası olurdu. Bazı fuhuş yapan kadınlar, kapılarına bayrak asarlar; kapısında veya damında bin tane bayrak asılı kadınlar vardı.

Kadına değer verilmez, hak ve hukuku tanınmaz, herhangi bir eşya gibi kabul edilir; miras olarak alınabilirdi. Dilerse mehir vermeden evlenirdi. Yakınlarından vefat etmiş olan

⁴ Müslim, Eşribe 3; İbn Kesir, Tefsir, C. 3, Shf. 182, Maide suresi, 90 ve 91. ayetlerin tefsiri

⁵ Maide, 5:90

⁶ Al-i İmran, 3:130

⁷ Bakara, 2: 275

⁸ Nur, 24:33

birisinin geride kalan karısına ait mirasına konmak onu evlenmekten menederdi. Rabbimiz Teala buna şöyle işaret buyuruyordu:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا

*"Ey iman edenler! Kadınlara zorla varis olmanız size helal değildir."*⁹

Dünyaya gelen çocuk kız olursa, baba üzülür; yas tutar bazan da diri diri götürür toprağa gömerdi. Bunu yaparken de namuslarını korumayı niyet ederlerdi. Kur'an-ı Kerîm bu kötü adeti de zemmederek şöyle buyuruyor:

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ

*"Onlardan biri, Rahman'a isnat ettiği kız çocuğuyla müjdelenince, hiddetlenerek yüzü simsiyah kesilir."*¹⁰

وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمُ شُرَكَائِهِمْ لِيُرِدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

*"Bunun gibi ortakları, müşriklerden çoğuna çocuklarını (kızlarını) öldürmeyi hoş gösterdi ki, hem kendilerini mahvetsinler hem de dinlerini karıştırıp bozsunlar! Allah dileyseydi bunu yapamazlardı. Öyle ise onları uydurdukları ile başbaşa bırak!"*¹¹

وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ

*"Diri diri toprağa gömülen kıza, sorulduğunda, Hangi günah sebebiyle öldürüldü? diye."*¹²

Ekip biçtiklerini ve hayvanlarını iki kısma ayırıyorlardı. Bir kısmını putlarına bir kısmını da Allah'ın hakkı diye ayırıyorlar; daha sonra da Allah'ın hakkı olarak ayırdıklarını putlarına ayırdıklarına katıyorlardı. Allah (ç.c.) onların bu adetlerini şöyle anlatıyordu:

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

*"Allah'ın yarattığı ekinlerle hayvanlardan Allah'a pay ayırıp zanlarında, bu Allah'a, bu da ortaklarınıza (putlarınıza) dediler. Ortakları için ayrılan Allah'a ulaşmıyor, fakat Allah için ayrılan ortaklarına ulaşıyor! Ne kötü hüküm veriyorlar?"*¹³

Bir kısmına işaret ettiğimiz bu cahiliyye adetlerinin bir çoğunu -üzülerek ifade etmek gerekirse- kahir ekseriyeti müslüman olan ülkelerde de yeniden görmeye başlamış bulunmaktayız. Çare yine Rahmet Peygamberi'nin sünneti olacaktır.

Karanlıklara şafak olacak Hz. Muhammed (s.a.v.)'in doğmasına yakın günlerde o fecrin işaretleri görülmeye başladı.

Sağlam rivâyetler bize anlatıyor ki, Hz. Amine validemiz hamileliği sırasında, rüyasında vücudundan bir ışığın çıktığını ve her tarafa yayıldığını; bu ışığın, Bizansın muhteşem saraylarını bile aydınlattığını görmüştü. Bir başka gün riyasında hamile olduğu çocuğun müslümanların lideri olacağını görüyordu. Doğacak çocuğun adının da "Muhammed" olması emrediliyordu. İbn Sa'd'dan gelen bir rivâyette bebeğin adının "Ahmed" konması emrolunmuştu denilmektedir. Bundan dolayıdır ki, Hz. Peygamber (a.s.)'in adının hem "Ahmed" hem de "Muhammed" olduğuna dair hadisler söz konusudur.

⁹ Nisa, 4:19

¹⁰ Zuhuf, 43:17

¹¹ En'am, 6:137

¹² Tekvir, 81:8-9

¹³ En'am, 6:136

Beyhakî ile İbn Abdil-Berr, Osman bin Ebi'l As es-Sekafî'nin annesinin Efendimiz (a.s.)'in doğumu sırasında Hz. Amine validemizin yanında olduğunu belirtirler. Bu muhterem hanımın anlattığına göre, doğum sırasında bir ışık ve parlıltı meydana gelmiş ve gözlerinin görebildiği yerlere kadar bu parlıltı yayılmıştı. Doğum, Hz. Abdurrahman bin Avfin annesi Şifâ hatunun ebeliği ile gerçekleşti.

Doğumdan sonraki 7. gün Efendimiz (a.s.)'in dedesi Abdulmuttalib, torununun akikasını yaptı ve Kureyşlilere bir ziyafet verdi. Kureyşlilerin, "şerefine bu ziyafeti verdiğiniz çocuğun ismi nedir?" sorusuna, dede Abdulmuttalib, torununa o güne kadar pek yaygın olmayan bir isim "Muhammed" adını koyduğunu ifade etti. Kureyşliler, "Aileniz için bu isim garip ve değişiktir. Bunu niçin seçtiniz?" diye sorunca Abdulmuttalib, "Benim torunum gökte ve yerde methedilsin, övülsün diye bu ismi koydum" demiştir.

Hz. Muhammed (s.a.v.), yetim olarak çok da zengin olmayan bir ailede dünyaya geldi. Ancak Kureyşin en şerefli ve saygı duyulan bir aileden geliyordu.

Babası Abdullah genç yaşta evlenmiş, ticarete henüz başlamışken yine genç yaşta ve doğumdan önce vefat etmiş, geride mal ve mülk bırakamamıştı.

Genç baba Abdullah, oğlu ve genç eşi Amine'ye sadece beş deve, küçük bir keçi sürüsü ve adı Ümmü Eymen olan bir zenci hizmetçi idi. Peygamberimiz (a.s.)'in bu mütevazı halini Kur'an-ı Kerim şöyle anlatmıştır:

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ

"Seni fakir bulup zengin etmedi mi?"¹⁴

B) HZ. MUHAMMED (s.a.v.)'İN ALEMLERE RAHMET OLUŞU

Yüce Allah, O'nun alemlere rahmet olduğunu bizzat kendisi haber vermiş ve Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmuştur:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

"(Resulüm!) Biz seni ancak alemlere rahmet olarak gönderdik."¹⁵

Ayette geçen rahmet, incelik, acıma, şefkat etme, merhamet etme, affetme ve mağfired anlamına gelir. Alem ise, duyu ve akıl yoluyla kavranabilen veya mevcudiyeti düşünülebilen, allah'ın dışındaki varlık ve olayların tamamıdır.

Allah'ın Rasulü (s.a.v.), hem dinde hem de dünyevi konularda rahmet olarak geldi.

Peygamber (a.s.) geldiği zaman, insanlık genel anlamda koyu bir cahiliyye ve dalalet dönemini yaşıyordu. Ehl-i Kitap ise, araya fetret dönemi girmiş olması ve kendi kitaplarında ihtilafa düşmeleri sebebiyle onlar da şaşkınlık ve hayret içindeydiler. İşte Peygamberimiz (a.s.) böyle bir dönemde gelmiş ve herkes için bir rahmet olmuştur. Çünkü yeni ve ebedi olacak bir peygamber olmadan, insanlık kurtuluşu ve doğruyu bulamazdı. O geldi ve insanları hakka davet etti, insanları adaletle idare edecek hükümleri koydu, helal ve haramı tayin etti. İnatlaşmadan ve kibirlenmeden O'nu dinleyenler hidayete erdi ve rahmete kavuşmuş oldu.

¹⁴ Duha, 93:8

¹⁵ Enbiya, 21:107

Milli Şairimiz Mehmet Akif Ersoy, "Bir Gece" adlı şiirinde Allah Rasulünün rahmet oluşunu şöyle dile getirir:

*Âlemlere rahmetti, evet, şer'-i mübîni,
Şehbâlini (kanadını) adl isteyenin yurduna gerdi.
Dünya neye sahipse, onun vergisidir hep;
Medyûn (borçlu) ona cem'iyeti, medyûn ona ferdi.
Medyûndur o Ma'sûm'a bütün bir beşeriyet...
Yâ Rab, bizi mahşerde bu ikrâr ile haşret.*

Abdullah b. Abbas (r.a.), alemlerden maksat, Rasulullah'ın kendilerine peygamber olarak gönderdiği bütün varlıklardır. Bunların mümin veya kafir olmaları farketmez.

Efendimiz (a.s.)'ın rahmet oluşunu yukarda işaret ettiğimiz bütün zulüm ve haksızlıkların ortadan kaldırılmasında aramızda gerekir. Zira onun peygamberliğinden önce kuvvetliler zayıfları eziyor, kadınlar hakaretlere maruz kalıyorlar, kız çocukları diri diri toprağa gömülüyor, insanoğlu kendi eliyle yapmış olduğu putlara tapıyordu. Dünya küfür ve sapıklık içinde yüzüyordu. İşte Allahu Teala, insanları bu haksızlıklardan kurtarıp özgürlüğe kavuşturmak, zayıfları korumak, ruhları vehim ve hurafelerin tutsaklığından kurtarmak için Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.)'i göndermiştir.

Bu rahmet vesilesi ile ki, küfür ve isyanları sebebiyle toptan cezalandırılan geçmiş milletlerin isyan ve küfürlerini işleyen milletlere aynı ceza verilmemektedir. Nitekim geçmiş günahkar toplumların bir kısmı maymuna dönüşmüş, bir kısmının üzerine gökten taş ve ateş yağmış öylece helak olmuşlardır. Çünkü Cenab-ı Hak,

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

"Halbuki sen onların içinde iken Allah, onlara azap edecek değildir. Ve onlar mağfiredilerken de Allah onlara azap edici değildir."¹⁶

Burada Efendimiz (a.s.)'ın engin şefkatinden ve sınırsız merhametinden örnekler sunalım:

1. Taiflileri İslam'a davet etmek üzere Taife giden Efendimiz (a.s.) çok kötü bir muameleyle karşılaşmış; üstelik taşa tutulmuştu. Ayakkabıları kanla doldu. İşte bu sırada Cebrail (a.s.) geldi ve şöyle hitap etti: **"Ey Allah'ın Resulü, beni Rabbin gönderdi, emrindeyim, istersen bunları şehirleriyle birlikte tarumar edeyim."** Bunun üzerine Rahmet Peygamberi (a.s.), **"Hayır, Ey Cebrail! Ben insanları helak etmek için değil, helakten kurtarmak için geldim. Olur ki bunların neslinden zamanla bir tek de olsa Müslüman çıkar."** buyurdu. Arkasından da ellerini semaya kaldırarak şöyle dua buyurdu: **"Ey Rabbim! Sen bunlara hidayet eyle. Onlar bilmiyorlar, onun için böyle yapıyorlar."**¹⁷

Taifliler, hicretin dokuzuncu senesinde bir heyet, Medine-i Münevver'ye gelerek Taif'in müslüman olduğunu bildirdiler. Hz. Peygamber (s.a.v.) onları bizzat misafir eyledi ve kendi elleri ile onlara hizmet etti.

¹⁶ Enfal, 8:33

¹⁷ Buharî, Enbiya, 54; Müslim, Cihad, 104, 105; Ahmed b.Hanbel, el-Müsned , I, 380.

2. Uhud savaşında kendisinin dışı kırılmış, yüzü yara bere içinde kalmış, şehidler verilmiş, yaralanan bir çok sahabe-i kiram olmuştu. Canı yanan *sahabe "Sen dua et de Allah bunları kahretsin Ya Rasulallah!"* dediklerinde, O, *"Allah'ım Sen benim bu kavmime hidayet eyle. Çünkü onlar bilmiyorlar. Onun için böyle yapıyorlar."* buyurmuş ve *"Ben lanet eden bir peygamber değil, alemlere rahmet olarak gönderilen bir peygamberim."*¹⁸ diye de eklemişti.

3. Mekke fethedilmiş, bütün Mekkeliler Haram-ı Şerife dolmuştu. Onlar ki yıllarca Peygamber ve arkadaşlarına yapmadıklarını bırakmamışlardı. Herkes ne olacağını endişe ile bekliyorlardı. Ka'be'nin kapısına yaslanan Efendimiz (a.s.) onlara şöyle seslenmişti:

- *"Ey Kureys! Size ne yapmamı beklersiniz?"* Onlar:

- Hayır umarız, zira Sen kerim olan bir kardeşsin ve kerem sahibi kardeşimizin de oğlusun. Bunun üzerine o yüce insan şöyle buyurdu:

*"Bugün hiçbiriniz, eski yaptıklarınızdan dolayı hesap çekilmeyeceksiniz. Haydi, gidiniz, hepimiz serbestsiniz. Bugün size kınama yoktur."*¹⁹ O gün Mekkeliler bir misli daha görülmemiş bir af günü yaşadılar.

4. Himar isimli bir sahabe içki müptelasıdır. Bir çok defa bundan dolayı cezalandırılmıştır. Yine bir ceza tatbiki sırasında ona lanet okuyan birilerini gören Peygamberimiz (a.s.), *"Öyle demeyin; Allah'ım ona merhamet et, kusurlarını affet, deyin. Vallahi, onun hakkında benim bildiğim şudur: O, Allah ve Rasulünü seviyor."* buyurarak arkadaşlarını uyarıyordu.

Onun merhametinden hayvanlar bile nasibini alırdı.

1. Bir defasında, bir kişi kesmek üzere bir koyunu bağlamış, bir taraftan da hayvanın gözünün önünde bıçağını biliyordu. Bunu gören Rahmet elçisi, *"Onu defalarca mı öldürmek istiyorsun?"* buyurdu ve onu azarladı.²⁰

2. Peygamber Efendimiz (a.s.), bir kişiden bahsederek şöyle buyuruyordu: "Çölde yol alan birisi iyice susamıştı. Sonunda bir kuyuya rastlar. Aşağıya inip kanasıya su içer. Kuyudan çıktığında, susuzluktan dili sarkmış, nerede ise ölmek üzere olan bir köpek görür. Hayvanın haline acır, tekrar kuyuya iner, ayakkabısı ile su çıkarıp içirir. Bu fiili ile Cenab-ı Hakkın rızasını kazanır."²¹

3. Bir defasında Mina'da sahabe taşların arasında bir yılan gördü. Öldürmek üzere hepsi birden saldırdı. Ancak yılan kaçarak kurtuldu. Bu manzarayı uzaktan seyreden Allah'ın Rasulü (s.a.v.), *"O sizin, siz de onun şerrinden kurtuldunuz."* buyurmuştur.²²

İnsanlık tarihi boyunca insanlığa hizmet etmiş bir çok lider ve önder gelip geçmiştir. Kişilik ve sıfatları ne olursa olsun hiçbir insan Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.) kadar sevilmemiştir. Hiçbir insan vefatının üzerinden uzun zaman geçmesine rağmen onun kadar

¹⁸ Buharî, Meğazî, 24; Müslim, Cihad, 100; İbn Hişam, Sire, III, 84

¹⁹ İbn Hişam, Sire, IV, 55; İbn Kesir, el-Bidaye, IV, 344; Azzam, age., s.82-83; Canan, İbrahim, Kütüb-i Sitte, XII, 240.

²⁰ Hakim, Müstedrek, IV, 231-233

²¹ Buhari, Enbiya 54; Müslim, Selam 153

²² Nesai, Hac 114; Ahmed b. Hanbel, Müsned, 1/385

diriliğini ve sevimliliğini kaybetmemiştir. Çünkü insanlığa en büyük değerleri o kazandırmıştır. İnsanlık son defa ve ebediyyen eskimeyecek evrensel mesajları ondan almıştır.

Alınacak Dersler:

Efendimiz (a.s.)'ın hayatının her anı ders ve ibret dolu olduğu için, alınacak dersler konusunu kardeşlerimize havale ediyoruz.

Ödev:

Bilhassa genç kardeşlerimizin dillerine de uygun düşmesi hasebiyle Fatih Okumuş'un Siyer Kitabını okuyunuz.